

uurida, ja kui Heinakuu 17. päeval 1524 Seisustepääw Tallinnas koku tuli, siis oli ka see tünnik leitud. Riia Bürgermeister Jürgen Koning'i ettepanekut mööda lastis Tallinna Raekohus Heinakuu 21. päeval tünnikut Raekoja lohtu-
saali tuua ja awalikult lahti teha. Seal leiti siis ka raamatuid ja kirjasi, mis Antoniusse wae-
nulist tallitust Intheruse kiriku wasta selgeks tegi-
wad, ja anti neid pärast läbiwaatamist Riia saa-
dikute kätte. Nüüd oliwad kõik tunnistused Anto-
nius Bomhouwer'i hukkamõistmiseks rüsumal sel-
gusel käes. Seisused oliwad juba Heinakuu 19.
päeval mõistnud, et Antonius surma süü alune
olla ja oliwad teda Riia linna hoole alla annud,
tulewa Maapärawani kindla wahi all pidada.
Seal pidiwad kõik seisused ühel meelel tema üle
lohtu mõistma. Iseäranis sai otsuseks tehtud, teda
mitte Katholiigi waimuliku lohtu kätte anda, sest
seal oleks teda muidugi kõigest süüist lahti mõiste-
tud. Sellega näitas Antonius Bomhouwer'i asi
tema lohta lootusetaks läinud olema. Riia linn
pidas teda kõwas wangis ja armu peale ei olnud
seisuste poolest palju mõeldagi. Ometigi sündis
aga midagi, mis teda wägiwaldselt surmasti peastis.
See asi tegi Tallinnas palju kahinat ja wennad
püüdsiwad muidugi tema asja fergitada. Ise-
äranis astus Bartelt Bomhouwer oma wenna

eest wälja ja ostas toimetada, et ka teised sellest
asjast osa wõtsiwad. Kätinlakuu 2. päeval 1525
astusiwad Bartelt Bomhouwer, suure Gildi Elter-
mann, kaks teist Eltermanni ja kõige koguduse
saadikud Raekohtu täie koosoleku ette. Nemad
seletasiwad, et Antonius Bomhouwer juba kaua
aega Riigas tornis ja paelus peetud saada ja
sedawiisi kõigest tarwilisest juhatuselt ja Jumala-
sõna õpetusest ilma olla. Sedawiisi ei wõida tema
iialgi õiget teed leida. Saaks teda aga hoolega
Jumalasõna kuulda lastud, siis wõiks tema ehk
weel peastetud ja omaist eksitustest pööratud saada.
Sellepärast palusiwad nemad, et Raekohus wend
Antoniusse eest kostaks. — Raekohus ei olnud
selle wastu, ja juba sellamal päeval sai kiri
Riiga saadetud ja palutud, eestkostmise pärast
Antonius Bomhouweri eksitust armulise nõuu-
pidamise alla wõtta ja teda halastuse pärast
Ewangeliumi õpetusest osa wõtta lasta.

Riigas ei leitud järelandmiseks kohe nõuu.
Kõige vähemast ei arwatud ilma käemeheta üht
nii kardetawat inimest lahti lasta wõima. Aga
wennad Tallinnas ostasiwad Riigas hulga täht-
said kodanikkusi leida, nagu: Hinrik Kassmeyer,
Hinrik Warmbeke, Wolter Santinel ja Marles
Barperdes, kes wangi eest head seista lubasiwad; ka
tõotas Antonius wandega, et tema edaspidi Riia